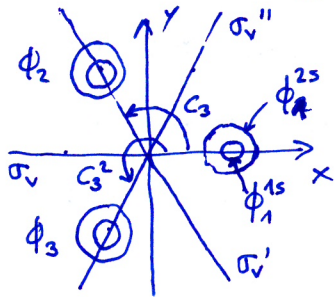

Metoda LCAO-MO pro H_3^{2+}

- jde o zkratkou „linear combination of atomic orbitals - molecular orb.“
- budeme uvažovat pro jednoduchost pouze 1s a 2s orbitály v konfiguraci jader (protonů) trojici rovnostranný trojúhelník

- pokud bychom vzali přímo tuto bázi 6 atomových orbitalů $\phi_{i=1,2,3}^{1s}$ a $\phi_{i=1,2,3}^{2s}$ a označili hodnoty maticových elementů H v této bázi (předpoklad symetrie vůči C_{3v})

zde předpokládáme, že všechny funkce jsou reálné a není tedy třeba psát nikde sdružení

$$\langle \phi_i^{ks} | H | \phi_j^{ks} \rangle = \begin{cases} \alpha_k & \text{pro } i=j \\ \beta_k & \text{pro } i \neq j \end{cases}$$

$$\langle \phi_i^{ks} | H | \phi_j^{ls} \rangle = \begin{cases} \gamma & \text{pro } i=j, k \neq l \\ \delta & \text{pro } i \neq j, k \neq l \end{cases}$$

dostali bychom plnou matici reprezentující hamiltonián v této bázi a také překryvovou matici

$$H = \begin{pmatrix} \alpha_1 & \beta_1 & \beta_1 & \gamma & \delta & \delta \\ \beta_1 & \alpha_1 & \beta_1 & \delta & \gamma & \delta \\ \beta_1 & \beta_1 & \alpha_1 & \delta & \delta & \gamma \\ \gamma & \delta & \delta & \alpha_2 & \beta_2 & \beta_2 \\ \delta & \gamma & \delta & \beta_2 & \alpha_2 & \beta_2 \\ \delta & \delta & \gamma & \beta_2 & \beta_2 & \alpha_2 \end{pmatrix}$$

$$S = \begin{pmatrix} 1 & s_1 & s_1 & 0 & t & t \\ s_1 & 1 & s_1 & t & 0 & t \\ s_1 & s_1 & 1 & t & t & 0 \\ 0 & t & t & 1 & s_2 & s_2 \\ t & 0 & t & s_2 & 1 & s_2 \\ t & t & 0 & s_2 & s_2 & 1 \end{pmatrix}$$

nebot' atomové orbitály na různých jádrech nejsou obecně ortogonální (ovšem předpokládáme, že jsou normalizované a ortogonální, pokud jsou na stejném jádře)

- vlastní stavy a energie jsou určeny řešením časově-nezávislé Schrödingerovy rovnice $H\psi_i = E_i\psi_i$, ovšem vyjádříme-li

$$\psi_i \text{ v neortogonální bázi } \psi_i = \sum_n c_n \phi_n, \phi_1 = \phi_1^{1s}, \dots, \phi_6 = \phi_3^{2s}$$

a zprojektuje-e-li tuto rovnici postupně na bázové funkce ϕ_m , dostaneme zobecněný problém na vlastní čísla a vlastní vektory

$$\sum_n (H_{mn} - E_i S_{mn}) c_n = 0$$

který má netriviální řešení pro energie dané rovnici

$$\det(H - ES) = 0$$

- místo abychom diagonalizovali matici 6×6 , je výhodnější využít symetrie systému (grupa $C_{3v} \subset D_{3h}$, neboť 1s orbitály nemění při σ_h znaménko a není tedy potřeba uvažovat celou grupu symetrie D_{3h} , což by bylo nutné např. pro p_z orbitály)

- vlastní stavy hamiltoniánu totiž budou příslušet určitým ired. repr. grupy symetrie systému (viz pozn. o symetrii v kvantové mechanice) a lze je jednodušeji určit v symmetrizované bázi

- při působení grupy C_{3v} se 1s orbitály mixují mezi sebou a 2s orbitály také (nezávisle), uvažujme tedy obecně jistou trojici bázních funkcí ϕ_1, ϕ_2 a ϕ_3 , pro něž platí

$$T(g) \phi_i = \sum_{j=1}^3 \phi_j D_{ji}^s(g) \quad \text{pro } \forall g \in C_{3v}$$

kde $D^s(g)$ je matice vyjadřující, jak se s-orbitály transformují mezi sebou pro prvek $g \in C_{3v}$, konkrétně sloupec „i“ této matice určuje, na co se ztransformuje orbital ϕ_i a dostaneme tak matice

$$D^s(E) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad D^s(C_3) = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad D^s(C_3^2) = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

např. ϕ_1 přejde při C_3 na ϕ_2 atd.

$$D^s(\sigma_v) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad D^s(\sigma_v') = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \quad D^s(\sigma_v'') = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

- snadno lze ověřit, že všechny tyto matice komutují s podmaticí hamiltoniánu $\begin{pmatrix} \alpha & \beta & \beta \\ \beta & \alpha & \beta \\ \beta & \beta & \alpha \end{pmatrix}$, při jehož konstrukci

jsme předpokládali invarianci vůči C_{3v}

a celá matice 6×6 komutuje s maticemi typu (také 6×6)

$$D^{1s,2s}(C_3) = \begin{pmatrix} D^s(C_3) & 0 \\ 0 & D^s(C_3) \end{pmatrix}$$

vyjadřující, že se 1s a 2s orbitály nemixují mezi sebou

- trojice ϕ_1, ϕ_2, ϕ_3 (bud' pro 1s, nebo 2s orbitaly) tedy tvoří nezávisle bázi reducibilní repr. grupy C_{3v}

a pomocí charakteru ji můžeme rozložit na IR grupy C_{3v} ,

z matic dostaneme

C_{3v}	E	$2C_3$	$3\sigma_v$
Γ^s	3	0	1

ovšem k určení tohoto charakteru nebylo nutné konstruovat celé matice, uvědomíme-li si, že

- 1) pokud se atom při operaci symetrie přemístí (např. při C_{3v} se posunou všechny), pak orbital tohoto atomu do charakteru nepřispěje (na diagonále bude nula),
- 2) pokud zůstane na místě, pak 1s orbital přispěje vždy 1 (u orbitalů p, d atd. je situace složitější, ale v zásadě stejná, jakoby byl orbital umístěn v počátku souřadnic)

- pomocí tabulky charakterů grupy C_{3v} snadno určíme

C_{3v}	E	$2C_3$	$3\sigma_v$
A_1	1	1	1
A_2	1	1	-1
E	2	-1	0
Γ^s	3	0	1

rozklad $\Gamma^s = A_1 \oplus E$

ovšem obecně lze použít vzorec

$$\alpha_n = \frac{1}{\#G} \sum_{k=1}^{N_c} n_k \chi^n(C_k)^* \chi(C_k)$$

pro určení, kolikrát se IR Γ^n nachází v reduc. repr. s charakterem $\chi(C_k)$, kde G_k jsou nyní třídy sdružených prvků

neboli

$$\alpha_{A_1}^s = \frac{1}{6} (1 \cdot 1 \cdot 3 + 2 \cdot 1 \cdot 0 + 3 \cdot 1 \cdot 1) = 1$$

$$\alpha_{A_2}^s = \frac{1}{6} (1 \cdot 1 \cdot 3 + 2 \cdot 1 \cdot 0 + 3 \cdot (-1) \cdot 1) = 0$$

$$\alpha_E^s = \frac{1}{6} (1 \cdot 2 \cdot 3 + 2 \cdot (-1) \cdot 0 + 3 \cdot 0 \cdot 1) = 1$$

- celá repr. $\Gamma^{1s,2s}$ tvořená transformacemi všech 1s a 2s orbitalů

by pak měla rozklad $\Gamma^{1s,2s} = 2A_1 \oplus 2E$

neboť 1s i 2s orbitaly se transformují obdobně

- symmetrizovanou bázi zkonstruujeme pomocí symmetrizujících operátorů, v případě jednorozměrných IR stačí použít přímo neúplný projekční operátor $P^{\Lambda} = \frac{d_{\Lambda}}{\#G} \sum_{g \in G} \chi^{\Lambda}(g)^{*} T(g)$

a tedy pro IR A_1 dostaneme

$$P^{A_1} \phi_1 = \frac{1}{6} \begin{matrix} E & C_3 & C_3^2 & \sigma_v & \sigma_v' & \sigma_v'' \\ (1 \cdot \phi_1 + 1 \cdot \phi_2 + 1 \cdot \phi_3 + 1 \cdot \phi_1 + 1 \cdot \phi_3 + 1 \cdot \phi_2) \end{matrix} = \frac{1}{3} (\phi_1 + \phi_2 + \phi_3)$$

tedy úplně symetrickou kombinaci 1s, nebo 2s orbitalů

- abychom dostali rovnou ortogonalizovanou bázi pro IR E, museli bychom znát matice reprezentující prvky grupy C_{3v} v této reprezentaci, např. matice při působení C_{3v} v rovině (x,y)

$$D^E(E) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad D^E(C_3) = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & -\frac{\sqrt{3}}{2} \\ \frac{\sqrt{3}}{2} & -\frac{1}{2} \end{pmatrix}, \quad D^E(C_3^2) = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & \frac{\sqrt{3}}{2} \\ -\frac{\sqrt{3}}{2} & -\frac{1}{2} \end{pmatrix}$$

$$D^E(\sigma_v) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}, \quad D^E(\sigma_v') = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & -\frac{\sqrt{3}}{2} \\ -\frac{\sqrt{3}}{2} & \frac{1}{2} \end{pmatrix}, \quad D^E(\sigma_v'') = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & \frac{\sqrt{3}}{2} \\ \frac{\sqrt{3}}{2} & \frac{1}{2} \end{pmatrix}$$

a použít symmetrizující operátory ve tvaru

$$P_{jk}^{\Lambda} v = \frac{d_{\Lambda}}{\#G} \sum_{g \in G} D_{jk}^{\Lambda}(g)^{*} T(g) v,$$

pomocí nichž bychom pro $k=1$ a $v = \phi_1$ dostali

$$P_{11}^E \phi_1 = \frac{2}{6} \begin{matrix} E & C_3 & C_3^2 & \sigma_v & \sigma_v' & \sigma_v'' \\ (\phi_1 - \frac{1}{2} \phi_2 - \frac{1}{2} \phi_3 + \phi_1 - \frac{1}{2} \phi_3 - \frac{1}{2} \phi_2) \end{matrix} = \frac{1}{3} (2\phi_1 - \phi_2 - \phi_3)$$

$$P_{21}^E \phi_1 = \frac{2}{6} \begin{matrix} E & C_3 & C_3^2 & \sigma_v & \sigma_v' & \sigma_v'' \\ (0 \cdot \phi_1 + \frac{\sqrt{3}}{2} \phi_2 - \frac{\sqrt{3}}{2} \phi_3 + 0 \phi_1 - \frac{\sqrt{3}}{2} \phi_3 + \frac{\sqrt{3}}{2} \phi_2) \end{matrix} = \frac{1}{\sqrt{3}} (\phi_2 - \phi_3)$$

- pokud máme k dispozici pouze charaktery IR, pak lze použít neúplný projekční operátor na více prvků báze a pak ortogonalizovat:

$$P^E \phi_1 = \frac{2}{6} \begin{matrix} E & C_3 & C_3^2 & \sigma \\ (2\phi_1 - 1 \cdot \phi_2 - 1 \cdot \phi_3 + 0) \end{matrix} = \frac{1}{3} (2\phi_1 - \phi_2 - \phi_3)$$

$$P^E \phi_2 = \frac{1}{3} (2\phi_2 - \phi_3 - \phi_1), \quad P^E \phi_3 = \frac{1}{3} (2\phi_3 - \phi_1 - \phi_2)$$

tyto funkce jsou všechny ortogonální na $P^{A_1} \phi_1$,
(za předpokladu, že $\langle \phi_i | \phi_i \rangle = 1$ a $\langle \phi_i | \phi_j \rangle = 0$ pro $i \neq j$)

ale jsou lineárně závislé, např. $P^E \phi_3 = -P^E \phi_1 - P^E \phi_2$,
a nejsou navzájem ortogonální, ovšem lze je ortogonalizovat pomocí Gramova-Schmidtova postupu

- normalizací nakonec dostaneme symmetrizovanou bázi

$$\psi_1^A = \frac{1}{\sqrt{3}} (\phi_1^{1s} + \phi_2^{1s} + \phi_3^{1s})$$

$$\psi_4^A = \frac{1}{\sqrt{3}} (\phi_1^{2s} + \phi_2^{2s} + \phi_3^{2s})$$

$$\psi_2^E = \frac{1}{\sqrt{6}} (2\phi_1^{1s} - \phi_2^{1s} - \phi_3^{1s})$$

$$\psi_5^E = \frac{1}{\sqrt{6}} (2\phi_1^{2s} - \phi_2^{2s} - \phi_3^{2s})$$

$$\psi_3^E = \frac{1}{\sqrt{2}} (\phi_2^{1s} - \phi_3^{1s})$$

$$\psi_6^E = \frac{1}{\sqrt{2}} (\phi_2^{2s} - \phi_3^{2s})$$

- lze snadno ověřit, že funkce patřící do různých IR jsou navzájem ortogonální a totéž platí i pro ψ_2^E a ψ_3^E či ψ_5^E a ψ_6^E , které se transformují podle různých sloupců maticové repr. E (viz později: výběrová pravidla pro maticové elementy invariantního operátoru, kde vezmeme $\mathcal{R}=1$)

- ovšem např. (pokud $\langle \phi_i^{1s} | \phi_j^{1s} \rangle = s_1$ pro $i \neq j$, $\langle \phi_i^{2s} | \phi_j^{2s} \rangle = s_2$ pro $i \neq j$, $\langle \phi_i^{1s} | \phi_j^{2s} \rangle = t$ pro $i \neq j$ a $\langle \phi_i^{ks} | \phi_i^{ks} \rangle = 1$, $\langle \phi_i^{1s} | \phi_i^{2s} \rangle = 0$)

$$\begin{aligned} \langle \psi_1^A | \psi_4^A \rangle &= \frac{1}{3} (\langle \phi_1^{1s} | \phi_1^{2s} \rangle + \langle \phi_1^{1s} | \phi_2^{2s} \rangle + \langle \phi_1^{1s} | \phi_3^{2s} \rangle + \\ &+ \langle \phi_2^{1s} | \phi_1^{2s} \rangle + \langle \phi_2^{1s} | \phi_2^{2s} \rangle + \langle \phi_2^{1s} | \phi_3^{2s} \rangle + \\ &+ \langle \phi_3^{1s} | \phi_1^{2s} \rangle + \langle \phi_3^{1s} | \phi_2^{2s} \rangle + \langle \phi_3^{1s} | \phi_3^{2s} \rangle) = \frac{6t}{3} = 2t \end{aligned}$$

a analogicky

$$\langle \psi_2^E | \psi_5^E \rangle = \langle \psi_3^E | \psi_6^E \rangle = -t$$

$$\langle \psi_1^A | \psi_1^A \rangle = 1 + 2s_1, \quad \langle \psi_2^E | \psi_2^E \rangle = \langle \psi_3^E | \psi_3^E \rangle = 1 - s_1$$

$$\langle \psi_4^A | \psi_4^A \rangle = 1 + 2s_2, \quad \langle \psi_5^E | \psi_5^E \rangle = \langle \psi_6^E | \psi_6^E \rangle = 1 - s_2$$

- obdobně pro maticové elementy hamiltoniánu v této bázi dostaneme např.

$$\langle \psi_1^A | H | \psi_2^E \rangle = \frac{1}{\sqrt{18}} (2\alpha_1 - \alpha_1 - \alpha_1 - \beta_1 - \beta_1 + 2\beta_1 + 2\beta_1 - \beta_1 - \beta_1) = 0$$

$$\text{nebo } \langle \psi_1^A | H | \psi_1^A \rangle = \frac{1}{3} (3\alpha_1 + 6\beta_1) = \alpha_1 + 2\beta_1 \text{ atd.}$$

- vlastní energie tedy budou určeny pomocí determinantu matice

$$H^{\psi} - E S^{\psi} = \begin{pmatrix} \alpha_1 + 2\beta_1 - E(1 + 2s_1) & 0 & 0 & \gamma + 2\delta - E2t & 0 & 0 \\ 0 & \alpha_1 - \beta_1 - E(1 - s_1) & 0 & 0 & \gamma - \delta - E(-t) & 0 \\ 0 & 0 & \alpha_1 - \beta_1 - E(1 - s_1) & 0 & 0 & \gamma - \delta - E(-t) \\ \gamma + 2\delta - E2t & 0 & 0 & \alpha_2 + 2\beta_2 - E(1 + 2s_2) & 0 & 0 \\ 0 & \gamma - \delta - E(-t) & 0 & 0 & \alpha_2 - \beta_2 - E(1 - s_2) & 0 \\ 0 & 0 & \gamma - \delta - E(-t) & 0 & 0 & \alpha_2 - \beta_2 - E(1 - s_2) \end{pmatrix}$$

kteřý se ovšem rozpadne na tři nezávislé členy pro matice 2x2 odpovídající dvojicím ψ_1^A a ψ_4^A , ψ_2^E a ψ_5^E a nakonec ψ_3^E a ψ_6^E

- místo matice 6×6 tak stačí diagonalizovat dvě matice 2×2 , neboť pro funkce patřící do IR E budou matice stejné

- pokud bychom uvažovali pouze $1s$ orbitaly, dostali bychom v symmetrizované bázi hamiltonián přímo v diagonálnímu tvaru

(opět jde o důsledek výběrových pravidel pro invariantní operátor, který je nyní hamiltonián, viz později)

a pokud by bylo $\beta_1 < 0$, byl by nejnižší stav

úplně symetrický stav popsany $\psi_1^{A_1} = \frac{1}{\sqrt{3}}(\phi_1^{1s} + \phi_2^{1s} + \phi_3^{1s})$

s energií $\frac{\alpha_1 + 2\beta_1}{1 + 2s_1}$ příslušející A_1 irred. repr. grupy C_{3v}